

Училището е отворено прѣзъ 1879 година и се помѣщава въ съвсѣмъ нехигиенично старо здание, правено прѣзъ 1882 год. за 600 лева. Въ сѫщото здание има стая за параклисъ (Св. Тройца), построена за 1,500 лева. Училищната библиотека има 198 разни книги и списания. Учителъ е П. Л. Благевъ; училишни настоятели: М. Г. Николовъ и М. Наевъ и свещеникъ П. Ивановъ съ духовно образование и свещенодѣйствува 2 години съ сѣдалище въ гр. Орѣхово. Населението се отнася симпатично къмъ училището.

Селото образува самичко община. Кметъ е Кр. Диноловъ, пом.-кметъ — Г. М. Царянски и писарь — М. Петковъ. То издѣржа: 2 говедари и 1 свинярь; 1 кехая и 1 писарь.

Почти всички селени по нация сѫ власи. Пришелци има отъ Ромжния, но тѣ не указватъ никакво влияние върху туземците. Отношенията на селенитѣ по между си сѫ не до тамъ добри.

26 С. МАЛОРАДЪ.

За името на това село има двѣ мнѣния: едни казватъ, че е получило името си отъ малкия рѣтъ, върху който е разположено (мали-рѣтъ, а други — отъ малорадитѣ (малко работливи). По-вѣрно е първото, понеже и отъ старитѣ турски документи (тапии) се прѣвежда на бѣлгарски «мали-рѣтъ». За основаванието му нѣма никакви прѣдания.

Малорадъ се намира на 39 к. м. на югъ отъ